

[Morten Lange.]

folkeoplysning, nemlig den tilstrækkelige erkendelsesbaggrund for det, man udtaler sig om. Denne kritik håber jeg bliver registreret som både mere saglig og måske også mere bekymrende, end når hr. Ninn-Hansen tror, han kan klare sig med at forklare, at det er en slags sukkergodt fra Roskilde universitet. Så nemt går det ikke, til gengæld er det måske nok et større spørgsmål.

Hvad angår spørgsmålet om det lovforslag, vi har til diskussion i dag, ved jeg ikke rigtig, hvad det er, vi skal diskutere. Hvis det er det, statsministeren forklarede i sin åbningstale: en principbeslutning om atomkraftanvendelse i Danmark, så vil jeg med det samme sige, at så må det være et andet lovforslag end det, der her foreligger. Dette er et procedurelovforslag, et teknisk lovforslag, og der er en lang række teknikaliteter, som man kan gå ind i i den forbindelse, og det vil jeg meget gerne være med til at gøre endnu en gang. Jeg anser mange af problemerne for at være teknisk rigtigt løst, men forslaget har fået en kernebestemmelse, nemlig den sidste ændring om, at denne lovs ikrafttrædelse skal ske ved en særlig lov. Jeg anser det for at være en væsentlig ting. Jeg anser det for at være vigtigt, jeg sagde allerede, sidst vi havde sagen oppe, at denne sag i den grad var indladt til offentlig debat, at den egnede sig til at blive lagt frem til folkeafstemning på et grundlag, som er rimeligt for en folkeafstemning. Det er en procedurelov i sig selv ikke, men det er spørgsmålet: skal vi have sådan noget eller ej? Der vil jeg igen knytte an til hr. Ninn-Hansen med to bemærkninger. Den ene: jeg har stor respekt for hr. Palmes virksomhed i denne sag, jeg anser det for særdeles vigtigt at studere de svenske motiver i sagen, som hr. Palme så enestående klart har lagt det frem. Men jeg vil fremhæve en tysk kollega i den tyske regering, som er kommet med et lignende og meget udmærket indlæg i et materiale, som energiudvalget har fået til sin disposition, nemlig i et svar til en tysk Landesminister af en eller anden slags, som havde forklaret, at alle disse modstandere af atomkraftværker jo var nogle forløbne kommunister, hvor den pågældende minister for statsområdet forklarede, at nu skulle han være klar over, at det var ganske almindelige skikkelige vinbønder og andre

af hans konservative vælgere, som i hovedsagen gjorde vrøvl. Og så kommer det, som jeg mener er konklusionen: spørgsmålet om vi skal have atomkraftværker eller ej afhænger af, om befolkningen synes, vi skal have det, og derfor er det helt klart en oplysningsopgave og en politisk beslutningsopgave, som skal tages i en bred kreds i denne befolkning. Det er det, der er hovedspørgsmålet, og langt, langt vigtigere, end om vi bruger det ene eller det andet slags brændstof til at lave elektrisk kraft ved. Det kan man dog sige i den store målestok måske ikke er et kæmpemæssigt politisk spørgsmål. Men den beslutningsproces, vi benytter for at nå frem til det, har afgørende og klar politisk betydning, og derfor er jeg glad ved den mulighed, som dette lovforslag giver, og jeg er af den opfattelse, at dette folketing burde sørge for, at det bliver besluttet på den måde. Jeg skal ikke hermed alliere mig med fremskridtspartiet, som mener, der skal særlig folkeafstemningslov til. Dette er nok ikke kloget. Vi skal i denne lovs anledning i så høj grad, som det overhovedet er muligt i dette land, følge demokratisk procedure, ellers vil sagen bringe os i vanskeligheder.

Jens Møller (KrF):

Som det så rigtigt blev sagt af ordføreren for socialdemokratiet, er der her tale om et procedurelovforslag, og jeg skal derfor ikke begynde at kaste mig ud i en debat om eller en stillingtagen til, om eller hvornår vi skal have a-kraft i dette land. Jeg skal heller ikke gå ind på spørgsmålet om, hvorvidt der til den tid skal være en folkeafstemning eller ej.

Vi mener, det er en god ting, at vi har fået dette lovforslag frem nu, fordi vi herigennem vil kunne få fastlagt de betingelser, hvorunder der eventuelt vil kunne indføres a-kraft her i landet. Sådanne betingelser, der er fastlagt i forvejen, vil nok være nødvendige for, at den mere principielle debat for og imod a-kraft, som vi skal have engang i vinter, efter hvad jeg har forstået, kan blive netop en principdebat og ikke en debat, der fortaber sig i alle mulige enkeltheder og mindre væsentlige ting.

Fra kristeligt folkepartis side vil vi deltage positivt i arbejdet i udvalget. Vi er kritiske på enkelte punkter; jeg kan her hen-